

RefErdő *Áldás, békesség!*

A monorierdői reformátusok hírlevele

IV. évfolyam, 1. szám

2016. február

Az Ige körül

„Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek. Olyan ez, mint mikor a drága olaj a fejről lecsordul a szakállra, Áron szakállára, amely leér köntöse gallérjára. Olyan, mint a Hermón harmatja, amely leszáll a Sion hegyére. Csak oda küld az Úr áldást és életet mindenkor.” (Zsoltárok könyve 133)

Áldásra várva

Miben különbözik az egyház a civilszervezetektől vagy a politikai pártoktól? Mitől más egy gyülekezet, mint egy klub, ahová az azonos hobbival vagy elfoglaltsággal rendelkező emberek gyülekeznek össze? Miben különböznek a gyülekezet tagjai más emberektől? Különböznek-e egyáltalán?

Református Egyházunk törvénye szerint az egyházközség az egyház tagjainak meghatározott területen élő, és az egyházi törvény által szervezett gyülekezete. Monorierdőn nincs még egyházközség, de református gyülekezet van. Mert előbb kell lennie gyülekezetnek, amiből lehet majd önálló egyházközség. De mitől gyülekezet a gyülekezet? Nem attól, hogy a tagok laccíme 2213-as irányítószámmal

kezdődik, nem attól, hogy egy helyen élnek, hanem hogy ÉLNEK! Az élő gyülekezet többet jelent, mint kényszerű együttélést.

A 133. zsoltár azt írja, hogy milyen gyönyörűséges, ha a testvérek egységben (közösségben) élnek. Nem csupán egy helyen tartózkodásról beszél, hanem élő testvéri közösségről. Az ókori héber családjog szerint volt, hogy testvérek együttélésre kényszerültek. Meghalt az apa, az örökösök pedig az osztatlan örökség (termőföld, állatok) gondviselőivé váltak. Mi-

Ilyen jó, ha ez túlmegy ezen a kényszeren, ha egyetértés, egy akarat jellemzi a testvéreket! Ha így él egy közösség, akkor azon túl, hogy benne lenni is jó, és mások számára is vonzó, gyönyörűsége, Isten áldásában is részesül. Sőt, szó szerint: Isten kiharcolja oda az áldást elkerülhetetlenül!

Mi az áldás jele? A gyarapodás, a növekedés. Ha nincs áldás, akkor nincs gyarapodás sem, mert nincs egyetértés, szeretet a testvérek között. Van tehát mit tanulnunk, s az Úr ebben akar segíteni. Képpé akar tenni a szeretetteljes együttélésre.

Először is: ha mint gyülekezet, meg akarunk maradni itt Monorierdőn, ha jövőt akarunk magunknak és másoknak, akkor meg kell maradnunk Jézus szeretetében. Úgy maradhatunk meg, ha megtartjuk parancsolatát:

„Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket.” (Jn15,12) De hogyan szeret Jézus? Úgy, hogy elválasztja a bűnt és a bűnöst. Különbséget tesz a tettek és a tettes között. Ezért tud szeretni bennünket. Amikor a keresztre tekintünk, akkor pontosan ezt láthatjuk: Isten mennyire gyűlöli a bűnt, de ugyanakkor mennyire szereti a bűnös embert. Hajlandó volt meghalni is érte! Ezt a különbségtételt kelle-ne gyakorolnunk. Mi azonban csak akkor szeretjük a másikat, ha semmi általunk elítélendőt nem találunk benne, ha megüti a mércét. Ha átmegy a teszten, amit mi állítottunk össze: Szimpatikus-e? Hasonlóak vagyunk-e? Őszinte velem? Számíthatok a segítségére? Megőrzi a titkaimat? Megértő és hűséges hozzám? Nem támad hátba? Hisz bennem? Tisztel engem? És viszont szeret engem?

Valljuk be: aki ezen átmegy, már majdnem tökéletes! Mi nem a másik embert szeretjük, hanem a másik emberben saját magunkat. Jézus úgy jött el értünk, hogy nem ez alapján a teszt alapján szeret. Akkor nem igazán szerethetne egyikünket sem. Ő magát az EMBERT szereti bennünk. Valahogy úgy, mint amikor valaki a régi számítógépét nem dobja ki, mert ragaszkodik hozzá. Nem futnak már rajta a programok, nem lehet korszerűsíteni, de sajnálja kidobni, mert az volt az első gépe, amit saját fizetéséből vett. Mi tárgyakhoz tudunk így ragaszkodni, Isten azonban hozzánk ragaszkodik. Akkor is, ha javíthatatlannak tűnünk, ha hibásan látjuk el azt a feladatot, amit Isten ránk bízott. Mert Ő alkotott meg bennünket, azért, hogy szerethessen minket. S Ő meg is tud javítani, hogy mi is képesek legyünk így szeretni másokat. Hogy ne utáljuk meg a másik embert azért, mert rosszat tett velünk, hanem csak a bűnt magát utáljuk meg, akár a másét, akár magunkét.

Így válhatunk Jézus barátaivá. *„Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek,*

amit én parancsolok nektek.” (Jn 15,14) Az egyház, a gyülekezet tehát nem más, mint Jézus baráti köre! A barátnak nem szolgálunk, hanem együtt csinálunk Vele dolgokat. Ez a gyülekezet munkája. Mi ez a munka, mit kell tenni? Gyümölcsöt teremni. A szeretet gyümölcsét, ami megmarad. A mi gyümölcsünk egy idő után megrothad. Szeretetünk képes egy rosszul sikerült mondat után gyűlöletté alakulni. Olyan szeretetünknek kellene lenni, ami megmarad, és nem kell a másik embernek folyamatosan megküzdenie érte, tenni érte valamit. Csak így tudjuk küldetésünket elvégezni: kiábrázolni Jézust. Együtt kell szeretnünk Vele a másik embert! Szeretnénk, hogy épüljön a gyülekezet, hogy áldás, gyarapodás legyen. De szeretetlenségünk miatt nem épülhetne. Szembesülnünk kell azzal, hogy nem tudunk maradandó közösségeket alkotni, mert képtelenek vagyunk erre a szeretetre.

Az örömhír az, hogy nem a mi szeretetünk tartja össze az egyházat és a gyülekezeteinket, hanem Isten kegyelme, amit Krisztus érdeméért, szeretetlenségünk miatt gyakorol rajtunk. Ha nem így lenne, az egyház már rég nem létezne, és Monorierdőn létre sem jött volna gyülekezet. Minél inkább tudatára ébredünk ennek a kegyelemnek, annál inkább képesek leszünk feltétel nélkül szeretni a másik embert. Akkor aki betér hozzánk, Isten szeretetét tapasztalhatja meg, kegyelmének hordozójává válik, úgy érezheti, hogy mily szép és gyönyörűségez ide tartozni. S akkor nem hiába várjuk az áldást sem.

Egy ilyen nem tökéletes, kegyelemre szorult közösségbe hívogatunk mindenkit. Miért? Mert jó Isten szeretetének és kegyelmének részesévé válni. Most, amikor börtben vagyunk, ne a húsevéstől maradjunk távol, hanem naponta szabaduljunk meg mindattól a haragtól, ítélkezéstől, ami elfojtja bennünk a szeretetet! Küzdjük le a gátlásainkat, amik távol tartanak vagy kizárnak a közösségből, s építsünk együtt egy szerető, szerethető, áldott közösséget!

Lénárt Tibor

Az egyháztagságról

Gyülekezetünknek hivatalosan teljes jogú tagja lehet minden felnőttkorú konfirmált testvérünk, aki vállalja, hogy évente rendszeres adományával segíti a gyülekezet működését. Ez a rendszeres adomány **az egyházfenntartói járulék, ami 2016. január 1-től 5.000,- Ft/fő/év.**

Az összeget be lehet fizetni a lelkipásztor hivatali idejében az önkormányzat épületében található ideiglenes lelkészi hivatalban, vagy a lelkipástorral történő személyes egyeztetés után családlátogatás során.

Ahhoz, hogy önállóvá válhasson a gyülekezet, elengedhetetlen az anyagi megerősödés. Ezért kérünk szeretettel mindenkit, hogy aki fontosnak érzi azt, hogy Monorierdőn önálló református egyházközség jöhessen létre, amely gyermekek, fiatalok és idősek között egyaránt végzi szolgálatát, támogasson minket ilyen formában is!

Mire használjuk fel a befolyt adományokat? A gyülekezet működési költségeire (rezsi, lelkészi szolgálat finanszírozása), misszió (gyermekek és fiatalok közötti szolgálat, táborok, kirándulások, kézműves foglalkozások, stb. szervezése, gyülekezeti újság kiadása), diakónia (rászoruló gyermekek táborozásának támogatása).

Ezúton is köszönünk minden adományt, támogatást!

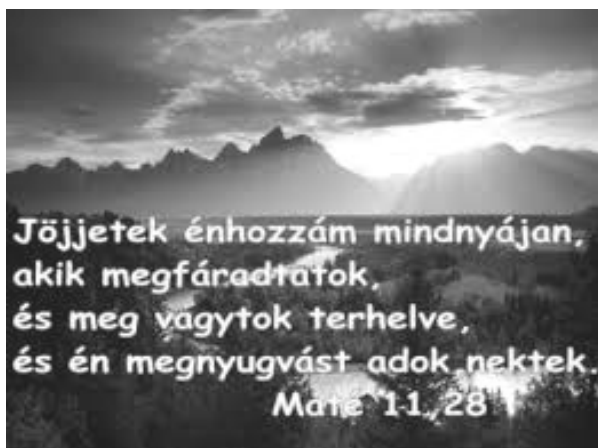
Jöjjetek énhozzám...

Mit tegyünk, ha megfáradunk Jézus követésében? Meg lehet ebben egyáltalán fáradni? Meg bizony, de a megoldást olvashatjuk az igében: Jöj-

jünk Jézushoz. Ő ugyanis tudja, hogy az ember olykor megfárad, hogy vannak terheink, melyeket időnként roskadozva hordozunk.

De Jézus hív, hogy nyugalmat találjunk Nála. Ő ismeri jelenlegi terheidet is: a szenvedést, amit egy betegség jelent neked vagy valamelyik családtagodnak. Ismeri gyászodat, tud-

ja, ha elveszítettél valakit, és tudja azt is, hogy mindez mivel jár. Ismeri anyagi nehézségeidet, de másokban való csalódásaidat is. Ezekben és ezekkel együtt is magához hív. Jól teted, hogy eljöttél! Gyere máskor is hozzám! - üzeni neked Jézus, mert találkozni akar veled, meg akar nyugtatni, segíteni akar rajtad, vezetni akar téged..., ha engeded!

Tölts Vele minél több időt: imádkozz, olvasd Bibliát, menj el gyülekezeted közösségébe! Ezek egyike sem hiábavaló időtöltés, sőt, ezek jelentenek leginkább áldást életünkre. Tudod ezt? Ha igen, akkor az azt jelenti, hogy te magad is gyakorlod. Ha nem tudod, akkor tegyél próbát! Az Úr megmutatja neked, hogy ez a helyes út. Él a lehetőségekkel!

Gáspár József

Isten előtt a gyülekezetben

Életünk születésünktől halálunkig Isten színe előtt zajlik, s ennek örömteli és szomorú eseményeit a gyülekezet közösségében éljük meg. Keresztelés, konfirmáció, házasságkötés, temetés..., mind-mind Isten jelenlétében és áldásával történik. Ezekről szeretnénk számot adni, hogy örülhessünk az örövendezőkkel, és együtt sírhassunk a szomorkodókkal.

A keresztség sákramentumát szolgáltattuk ki:

- 2015. december 26-án György Csongor, György Bulcsú, Fehér Gyula részére
- 2015. december 27-én Léja János Botond részére
- 2016. február 7-én Boros Dorka részére

Az Úr tegye az örömet maradandóvá, adjon állhatatosságot a fogadalmak megtartásához!

Isten vigasztaló üzenetét hirdetve végső búcsút vettünk:

- 2015. november 19-én, az életének 86. évében elhunyt Radics Emil-né született Ludvig Idától
- 2016. január 12-én, az életének 70. évében elhunyt Dobó Mártonné született Sinkovich Teréziától
- 2016. február 8-án, az életének 69. évében elhunyt presbiter testvérünktől, Hosszú Ágnestől.

Isten adjon vigasztalódást a gyászoló családoknak a feltámadásba és az örök életbe vetett hit által!

HIVATALI ÓRÁK

2016. január 1-től Lénárt Tibor lelkipásztort hivatali időben lehet fölkeresni személyesen keresztteléssel, esketéssel, temetéssel kapcsolatosan, egyházfenntartói járulék befizetése végett, vagy bármilyen segítség kérésével az Önkormányzat épületében levő ideiglenes lelkészi irodában (a porta után balra).

A hivatali idő:

szerdánként 15:00-16:30-ig

péntekenként 9:00-11:00-ig

Istentiszteletek rendje

Minden vasárnap reggel 8 órakor tartunk református istentiszteletet a kápolnában (Ősz utca 17-19.)

Bibliaórát péntekenként este 6-kor tartunk szintén a kápolnában, ahol hitbeli kérdésekről, kétségekről, érdekességekről beszélgetünk a Biblia alapján.

Szeretettel várunk Mindenkit!

Templomot építünk

Aki járt már az Akácfa út és Szabadság út sarkán lévő telkünk felé, az láthatta, hogy már majdnem elkészült a gyülekezeti ház alapja. Decemberben a kivitelező T-Construct Kft. elvégezte a földmunkát, megépítette a pincét és a pontalapokat, majd ebben a hónapban folytatván a munkát, ha Isten engedi és az időjárás megfelelő lesz, a teljes alapozást elkészítik.

Imádkozzunk és adakozzunk továbbra is, hogy az alapra falak épüljenek, arra tető kerülhessen, s birtokba vehessük Istenünk házát, hogy annak felépülte után mi magunk is tovább épülhessünk!

Életképek

Konfirmandusok hétvégéje Tiszavárkonyban

Január utolsó hétvégéjét a tavalyi évhez hasonlóan együtt töltöttük ismét a vasadi ifjúsággal, az ifisekkel közösen készülve a konfirmációra. Nem csak a tanulásról szólt ez a néhány nap – amelyben ifiseink segítették idei konfirmandusainkat – , hanem arról, hogy a fiataljaink megtapasztalhassák a keresztyén közösség összetartozásának erejét. Konfirmációjukkal nemcsak a Monorierdői Gyülekezetbe lépnek be, hanem Krisztus Egyházába, amelynek a vasadiak ugyanúgy tagjai, mint mi. Jó volt látni azt, hogy az első óra eltelte

után már szinte ismerősként tekintettek egymásra azok is, akik most találkoztak életükben először. Meggyőződésem, hogy Ilyen kapcsolatok csakis Isten közelében jöhetnek létre. Szívből kívánom, és az az imádságom, hogy ne csak egy kellemes élmény maradjon fiataljaink számára ez a hétvége, hanem életüket meghatározó, közösségi tapasztalattá alakulhasson. Mindaz, amit átéltek a közös játékokban, éneklésben, és hallottak Isten igéjéből, Ábrahám és Mózes példáiból, amit a beszélgetések során Istenről megismerhettek, maradandó legyen a számukra!

Lénárt Tibor

Íme, néhány élménybeszámoló fiataljainktól:

„Nekem nagyon tetszett ez a hétvége! Az első nap volt a legjobb, amikor megismerkedtünk a vasadiakkal. Eleinte féltünk, mert nem ismertünk ott senkit, de hamar megbarátkoztunk velük. Az első napon a játékok tetszettek a legjobban (szerintem mindenkinek). Nagyon tetszettek a programok, a séta, a filmnézés, az áhítatok, az együttes étkezések. Az „agytorna” is hasznos, amikor fel kellett mondanunk a káté kérdéseket. Nekem nagyon tetszett, hogy új embereket ismerhettem meg, és új barátokat szerezhettem. Nagyon jó volt a közösség.”

Kincses Tamara

„Nagyon jól telt a hétvégém! Pénteken reggel, mikor felébredtem, már alig vártam, hogy elinduljunk! Beültem a kocsiba a barátaimmal és poénkodtunk, zenét hallgattunk, közben félttem, hogy kikkel leszünk együtt,

mert nem ismertem senkit. Amikor megérkeztünk, láttam, hogy vannak nagyok és velem egykorúak is. Később elmondtuk egymás neveit és fel kellett sorolni egy játék keretében, ami nekem nem igazán ment, de utána már mindenkiét

tudtam, megismertem mindenkit. Játszottunk, viccelődtünk, túráztunk, ami nem volt kevés. Filmet néztünk, ami nagyon jó és vicces volt. Később, ahogy telt az idő, észrevettem, hogy vasárnap van. Akkor nagyon szomorú lettem, mert hazafelé mindenki hiányzott, de tudtam, hogy még fogok velük találkozni!”

Jámbor Gergő

„Mikor elindultunk, kicsit félttem az új emberektől – bár szerintem mindenki. Az első nap nagyon sokat játszottunk. Nekem azt tetszett a legjobban, amikor átverték a fiúkat és beestünk két szék közé. Nagyon vicces volt! A második nap voltunk túrázni ahol nagyon jól elszórakoztunk. Játszottunk az nap is és este néztünk egy jó filmet, ami tanulságos volt. Persze volt agytorna is, ami nagyon hasznos volt! A harmadik nap voltunk templomban is, ahol arról beszéltek, hogy ne féljünk! A nap vége egy kicsit szomorúan telt, mert eljött a hazamenetel ideje. Sajnos, búcsúzkodniuk kellett a vasadiaktól, akikkel azalatt a három nap alatt nagyon jól megismerkedtünk és jókat szórakoztunk. Az áhítatok is nagyon tanulságosak voltak. Bennem az maradt meg a legjobban, hogy ne a másik szemében nézzük a szálkát, hanem magunkéban keressük a gerendát. Végezetül: szerintem nagyon jó volt ez a három nap. Jól éreztem magam!”

Dzsupin Dávid

RefErdő

A Monorierdői Református Gyülekezet időszaki lapja

Kiadja a Monor-Kistemplomi Református Egyházközség Presbitériuma

Szerkesztő: Lénárt Tibor lelkipásztor

Állandó munkatárs: Gáspár József

Tel.: 06 30 994-2539; E-mail: monorierdo@reformatus.hu

www.monorierdo.reformatus.hu